

Der Dienst des Paulus an den Thessalonichern

¹Denn auch ihr wisst, liebe Brüder, von unserem Eingang zu euch, dass er nicht vergeblich gewesen ist; ²sondern, obwohl wir zuvor gelitten hatten und misshandelt worden waren in Philippi, wie ihr wisst, waren wir freudig in unserem Gott, bei euch das Evangelium Gottes zu sagen unter großen Kampf. ³Denn unsere Ermahnung geschah nicht aus Irrtum noch aus Unreinheit noch mit List; ⁴sondern, wie wir von Gott geprüft sind, dass uns das Evangelium anvertraut ist zu predigen, so reden wir, nicht, als wollten wir den Menschen gefallen, sondern Gott, der unsere Herzen prüft. ⁵Denn wir sind nie mit Schmeichelworten umgegangen, wie ihr wisst, noch mit versteckter Habsucht, Gott ist dessen Zeuge; ⁶wir haben auch nicht Ehre gesucht von den Leuten, weder von euch noch von anderen, ⁷obwohl wir auch hätten mit Gewicht auftreten können als Christi Apostel. Aber wir sind mütterlich gewesen bei euch, so wie eine Amme ihr Kind hegt; ⁸so hatten wir Herzenslust an euch und waren willig, euch mitzuteilen nicht allein das Evangelium Gottes sondern auch unser Leben, weil wir euch lieb gewonnen haben. ⁹Ihr erinnert euch, liebe Brüder, an unsere Arbeit und unsere Mühe; denn Tag und Nacht arbeiteten wir, dass wir niemand unter euch beschwerlich wären, und predigten unter euch das Evangelium Gottes. ¹⁰Davon seid ihr und Gott Zeugen, wie heilig und gerecht und untadelig wir bei euch, die ihr glaubt, gewesen sind; ¹¹wie ihr auch wisst, dass wir, wie ein Vater seine Kinder, einen

خدمة الإنجيل بالترقُّق

¹لأنكم أنتم، أيها الإخوة، تعلمون دخولنا إليكم أنه لم يكن باطلاً بل، بعد ما تألفنا قبلاً وبُعِثَ عَلَيْنَا، كما تعلمون، في فيلبي، جاهدنا في إلهنا أن نكلمكم بإنجيل الله في جهادٍ كثير. ³لأنَّ وعظنا ليسَ عن صلاخ ولا عن دس ولا بمكر بل كما استُحسِنَّا مِن الله أن نؤمنَ على الإنجيل هكذا نتكلم، لا كما كنا نرضي الناس بل الله الذي يختبر قلوبنا. ⁵فإبتنا لم نكن قط في كلام تملق، كما تعلمون، ولا في علة طمع، الله شاهد. ⁶ولا طلبنا مجداً من الناس، لا منكم ولا من غيركم، مع أننا قادرُونَ أن نكون في وقارٍ كرسُل المسيح، بل كنا مُترَفِّقين في وسطكم، كما تُربِّي المُرَضَّعة أولادها. ⁸هكذا، إذ كنا حائِبِينَ إِلَيْكُمْ، كنا نرضى أن نعطيكم لا إنجيل الله فقط بل أنفسنا أيضاً، لأنكم صرُّم مَحْبُوبِينَ لِبَنَاتِنَا. ⁹فإبتكم تذكرون، أيها الإخوة، تعبنا وكذا إذ كنا نكرز لكم بإنجيل الله ونحن عامِلُونَ لِيلاً ونهاراً، كي لا نُثَقِّلَ عَلَى أَحَدٍ مِنْكُمْ. ¹⁰أنتم شهودُ والله، كيف بطهارةٍ وبِزْرٍ وبِلا لَوْمٍ كنا بَيْنَكُمْ، أنتم المؤمنين، كما تعلمون كيف كنا نعطى كُلَّ وَاحِدٍ مِنْكُمْ، كَالأَبِ لأَوْلَادِهِ، ونُسَجِّعُكُمْ¹² ونُشْهِدُكُمْ لِكَي تَسْلُكُوا كَمَا يَحِقُّ لِلَّهِ الَّذِي دَعَاكُمْ إِلَى مَلَكُوتِهِ وَمَجْدِهِ.

التزام الإيمان وسط الإضطهاد

¹³من أجل ذلك نحن أيضاً نُسكِّرُ الله بلا انقطاع لأنكم إذ تسلمتم منَّا كلمة خَيْرٍ مِنَ الله، قبلتموها لا ككلمة أناس بل كما هي بالحقيقة، ككلمة الله التي تعمل أيضاً فيكم، أنتم المؤمنين. ¹⁴فإبتكم، أيها الإخوة، صرُّم مُتَمَلِّينَ بِكَتَائِسِ اللَّهِ الَّتِي هِيَ فِي الْيَهُودِيَّةِ فِي الْمَسِيحِ يَسُوعَ، لأنكم تألمتم أنتم أيضاً من أهل عَشِيرَتِكُمْ بِلِكِ الْآلَامِ عَيْنَهَا كَمَا هُمْ أَيْضاً مِنَ الْيَهُودِ، الَّذِينَ قَتَلُوا الرَّبَّ يَسُوعَ وَأَنْبِيَاءَهُمْ وَأَصْطَلَهُوْنَا نَحْنُ، وَهُمْ غَيْرُ مُرْضِينَ لِلَّهِ وَأَصْدَادُ لِكُلِّ النَّاسِ يَمْنَعُونَا عَنْ أَنْ نُكَلِّمَ الْأُمَمَ لِكَي يَخْلُصُوا، حَتَّى يَتَمَمُّوا حَطَابَاهُمْ كُلَّ جِنٍّ، وَلَكِنْ قَدْ أَذْرَكَهُمُ الْغَضَبُ إِلَى النَّهَائَةِ.

إشتهاء بولس لرؤية المؤمنين

¹⁷وأما نحن، أيها الإخوة، فَإِذْ قَدْ فَقَدْنَاكُمْ زَمَانٍ سَاعَةٍ، بِالْوَجْهِ لَا بِالْقَلْبِ، أَجْتَهَدْنَا أَكْثَرَ بِاشْتِهَاءٍ كَثِيرٍ أَنْ تَرَى وَجُوهَكُمْ. ¹⁸لِذَلِكَ أَرَدْنَا أَنْ تَأْتِيَ إِلَيْكُمْ، أَمَا بُولَسَ، مَرَّةً وَمَرَّتَيْنِ، وَإِنَّمَا عَاقَبْنَا السَّيْطَانَ. ¹⁹لأنَّ مَنْ هُوَ رَجَاؤُنَا

وَفَرَحْنَا وَإِكْلِيلُ افْتِخَارِنَا، أَمْ لَسْتُمْ أَنْتُمْ أَيْضاً أَمَامَ رَبِّنا
يَسُوعَ الْمَسِيحِ فِي مَجِيئِهِ؟²⁰ لَأَنَّكُمْ أَنْتُمْ مَجْدُنَا وَفَرَحُنَا.

jeden unter euch ermahnten und trösteten¹² bezeugten, dass ihr würdig wandeln sollt vor Gott, der euch berufen hat zu seinem Reich und zu seiner Herrlichkeit.

¹³ Darum danken wir Gott auch ohne Unterlass, dass ihr, als ihr von uns das Wort göttlicher Predigt empfangen habt, es aufnahm nicht als Menschenwort, sondern, wie es wahrhaftig ist, als Gottes Wort, das auch in euch wirkt, die ihr glaubt.¹⁴ Denn, liebe Brüder, ihr seid Nachfolger der Gemeinden Gottes in Judäa geworden, die in Christus Jesus sind, weil ihr dasselbe erlitten habt von euren eigenen Volksgenossen, wie auch jene von den Juden,¹⁵ die auch den HERRN Jesus getötet haben und ihre eigenen Propheten und haben uns vertrieben und gefallen Gott nicht und sind allen Menschen feind.¹⁶ Sie wehren uns, den Heiden zu predigen, damit sie selig werden, so dass sie ihre Sünden erfüllen allezeit; denn der Zorn ist schon über sie gekommen bis zum Ende.

¹⁷ Wir aber, liebe Brüder, nachdem wir eine Weile von euch getrennt gewesen sind nach dem Angesicht, nicht nach dem Herzen, haben wir uns desto mehr beeilt, euer Angesicht zu sehen mit großem Verlangen.¹⁸ Darum haben wir zu euch kommen wollen, ich, Paulus, einmal und ein zweites Mal, aber der Satan hat uns verhindert.¹⁹ Denn wer ist unsere Hoffnung oder Freude oder Ruhmeskrone? Seid nicht auch ihr es vor unserem HERRN Jesus Christus bei seiner Wiederkunft?²⁰ Ihr seid ja unsere Ehre und Freude.